

[Arne Bjerregaard]

det ikke lavede nogen lovgivning, og det var netop fejlen. Vi var i al fald nogle stykker, der sagde, at nu måtte man i dette land lave en lovgivning, som sikrede landbruget fremover og sikrede landbruget også på danske hænder. Det sidste sikrede man, men man sikrede ikke en lovgivning, der sørgede for en kontinuerlig udvikling i landbruget, og ved ikke at gøre det sikrede man, som nogle af os også sagde, allerede dengang den kriseudvikling, som kom sidst i 1970'erne. Den kunne man forudse allerede på et tidligere tidspunkt, men man ville ikke lovgive. Vi lovgav ikke, før det var for sent, og det er altid vores problem.

Spørgsmålet om provenutab kan jeg ikke rigtig forstå. Derfor vil jeg gerne i min uforstand have en forklaring. For vi mister jo noget, hvis vi nu siger, at der ikke skal betales realrenter af det, man investerer. Men så vidt jeg ved, betaler ikke ret mange landmænd ret meget i skat og har ikke gjort det i mange år. Hvis man nu får denne gunstige finansieringsform, hvis man ombytter osv., får man en skatteevne, og så vidt jeg kan se, vil man af det, man ombytter, betale en større del i forhold til den realrentebeskatning, man i øvrigt skulle betale, og så vidt jeg kan regne ud, må man i al fald få tre gange så meget ind til staten, som hvis man ophæver realrenteskatten og får indtægten hos landmanden.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Landbrugsministeren siger, at der er ingen steder i verden, der har så gunstige finansieringsformer for unge landmænd som Danmark. Det var rart at få det at vide. Nu har vi endelig fået forklaringen på, hvorfor venstre går ind for, at vi skal skære ned i loven om yngre landmænd, og at vi skal tage de besparelser. Den herre, der sidder i formandsædet i dag, hr. Povl Brøndsted, sagde forleden dag til mig på et møde, at det var en meget stor fejltagelse, der var sket med det forslag, men nu har vi da fået forklaringen på det.

Indekslånene her vil betyde, at der, når det går skidt for landbruget, ville være tale om et vist provenutab for staten. Men når det går godt for landbruget og der er en skatteevne, vil provenutabet ikke blive ret stort,

fordi så vil landmændene, hvis de ikke har haft indeksslån, have haft rentefradragsretten og have kunnet udnytte rentefradragsretten. Det vil sige, at dette her egentlig passer meget godt med konjunkturerne. Det er rigtigt, at staten kommer til at give lidt tilskud, når det går skidt og landbruget trænger til det; når det går godt, så koster det ikke staten noget, og så passer pengene egentlig meget fint.

Der er jo ikke noget, der er så dyrt for landmændene som den tillægsbelåning, de i dag rent faktisk foretager. Når de har siddet på ejendommen i nogle år og der er blevet lidt friværdi, og når kassekreditten er blevet for stor henne i grovvarerhandelen eller i sparekassen, så bliver de jo spurgt, om de ikke kan tage et kreditforeningslån hjem til at nedbringe deres kassekredit med. Så skal de hen at tigge om det, og de skal betale dyrt for at få det tinglyst, og det gør det meget vanskeligt og dyrere for landmændene at klare deres daglige økonomi. Også på den måde er vores forslag bedre.

Stavad (S):

Landbrugsministeren siger, at det ikke er et spørgsmål om finansiering, når vi taler om problemer i landbruget. Det, jeg synes er mest påtrængende, mest interessant, det er problemerne i forbindelse med at kunne etablere sig på nogle rimelige vilkår. Selvfølgelig har gældsombytningsituationen også en interesse, men når vi taler om den fremtidige struktur, når vi taler om, hvordan vi skal sikre, at landbruget kan overleve med mange brug af en rimelig størrelse i stedet for de meget store brug, sådan at vi undgår aktieselskaber i landbruget, så mener jeg, det er etableringssituationen, som er absolut afgørende, og dér betyder finansieringen fantastisk meget.

Jeg forstår ikke, at det ikke gør indtryk på landbrugsministeren, at det ikke bare er noget, som et antal partier herinde i Folketinget har bedt om at få, men at det faktisk er et forslag, som er udarbejdet, og som er ønsket af husmændene. Det er et forslag, som Landboungdommen, altså de, der repræsenterer de unge landmænd, har været med til at udarbejde, og som er støttet af gartnerne. Altså kan vi konstatere, at der i brede dele af landbruget er en interesse og et ønske om det her,